

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 3

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

PRIMERA PART

Responen a DUES de les qüestions següents:

1. Expliqueu la secció «Intermezzo», de *Visions & Cants*, de Joan Maragall: quina funció té en el conjunt de l'obra i com s'hi organitzen els poemes. Presenteu breument dos poemes d'aquesta secció.
[2,5 punts]
2. Expliqueu quina és la imatge de l'artista a *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol. Relacioneu-ho amb l'obra de Rusiñol i amb el Modernisme (es valorarà que esmenteu altres obres d'aquest mateix autor i d'altres autors modernistes).
[2,5 punts]
3. La novella *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany, es presenta com una autobiografia del personatge principal. Expliqueu el punt de vista narratiu de la novella i relacioneu-lo amb les personalitats i les vides de la protagonista.
[2,5 punts]
4. Descriuiu la protagonista de *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor, i expliqueu el conflicte central de la novella.
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolueu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu el fragment següent d'*Antígona*, de Salvador Espriu. Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
 - a) Situeu el fragment i contextualitzeu-lo en l'argument de l'obra.
 - b) Expliqueu breument les característiques i la funció que tenen els personatges del fragment.
 - c) Assenyaleu quin és el conflicte que s'anuncia en aquest fragment i que es desenvolupa al llarg de l'obra. Expliqueu la posició d'Antígona i la de Creont en aquest conflicte i relacioneu-ho amb el context històric de redacció de l'obra.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

(Entra EUMOLP.)

EUMOLP: No he de donar la notícia, comprenc pel vostre plany que ja sabeu la mort del rei. La ciutat és lliure, els enemics han fugit, els vaticinis de destrucció no s'han realitzat del tot. Et saludo, Eurídice, reina.

EURÍDICE: Creont és rei?

EUMOLP: La seva paraula, que era consell, en endavant serà llei.

EURÍDICE: On deixaves el meu marit?

EUMOLP: Arribarà de seguida. Ha parlat ja cinc vegades al poble, no pot trigar.

(Les dones continuen la lamentació.)

ANTÍGONA: Polinices, sembrador de baralles, la teva vida s'ha extingit en una lluita cruel.

ISMENE: Prop d'on jugaves de petit amb el teu germà, prop de la font on jugàveu de petits.

ASTIMEDUSA: Unes altres aigües us banyen, que no pas les de la sagrada font ni les clares del riu fecundador de la nostra terra. Prínceps, els meus fills, la meva vellesa us sobreviu.

ANTÍGONA: I per sempre ploraré la sang del nostre pare, la sang de Cadmos, la vessada sang d'Etèocles i la teva, Polinices.

(Entra CREONT, voltat de geronts, de guerrers i de poble.)

CREONT: Eurídice, estimades filles, som lliures per l'esforç d'Etèocles, ploreu el rei. No lamenteu, en canvi, la mort del maleït enemic de la ciutat, odiós als seus divins protectors. Vet aquí el poder a les meves mans, que es deuen al benestar d'aquest poble. Ara cal preparar els funerals del rei, uns funerals dignes d'ell i de la nostra raça. I mano també que l'altre cos sigui exposat nu als ocells i a la nit.

ANTÍGONA: Oh, això no!

ISMENE: No, t'ho prego, això no!

CREONT: Per què no, Ismene? Per què no, Antígona? Han de dormir en un mateix tranquil somni el promotor de baralles i el príncep de l'autèntica glòria? He parlat, i ara la meva paraula és llei. L'enemic serà ofert a la fam dels gossos i dels voltors, i qui intenti enterrar-lo serà privat del sol i morirà lentament en una cova. I ara, vells i poble de la nostra ciutat, honoreu amb mi el nom del rei caigut.

[Podeu continuar escrivint a partir de la pàgina 9.]

2. Comenteu el poema XIII de la secció «Bruixa de dol», del llibre *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal. Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) La contextualització del poema en la secció i la part del llibre on s'inclou.
 - b) Els principals aspectes formals i el sentit del poema.
 - c) Els símbols del poema recurrents en *Bruixa de dol*.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

XIII

4 Bruixa de dol, al meu cau solitari,
he clos el llibre on l'òliba fa dia.
A trenc d'oblit s'esquera* la falzia
i el gessamí al tombant d'aquest llunari.

8 Amb pas furtiu, per fosc itinerari,
l'aranya ha pres altre cop el casal.
Cendra d'amor assenyala el portal.
Però la lluna em dicta que despari

12 el decorat —veus?, l'arbre malferit
serva a l'escorça la teva divisa—.
I em cita al fons de l'estany sense brisa.

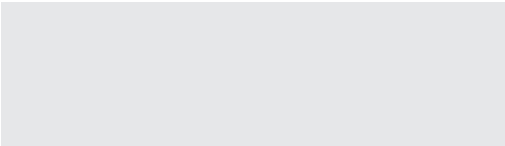
Torno el mirall al calaix de la nit
i esborro el rastre, travessat d'agulles.
Se'm bada als dits la tristor de les fulles.

* *s'esquera*: 'creix bé, es nodreix (una planta)'.

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans